

சிவமயம்

நயினாதிவைப் பிறப்பிடமாகவும்
கொக்குவில் கிழக்கை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட
அமரர் ஸ்ரீமான் வி- இராசரத்தினம்
அவர்களின் அன்பு மனையும
இளைப்பாறிய ஆசிரியையுமான

திருமதி நாகரத்தினம்

அவர்களின்

சிவபதப்பேறு குறித்த

நூபகார்த்த மலர்

புத்தகங்களைப் படிப்பதற்கு
அவர்களுக்குரிய அனைத்து
வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க
வதற்காகவே இவ்வாறு செய்து
கொடுக்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாடு அரசுத் துறை

அமைச்சர்

அலுவலகம்

சென்னை

திருமதி
நாகரத்தினம் இராசரத்தினம்
அவர்கள்

மலர்வு :
06-07-1924

உதிர்வு :
16-03-1989

திதி நிர்ணயம்

ஆண்டு விபவத் தமைபங் குனிமுன்று
பூண்ட பூர்வம் தசமி புனர்பூசம் - மாண்டகுரு
நாளிலுயர் நாகரெத்தினம் நல்லாகிரி(எ)யயரன்
தாளிணைக்கீழ்ச் சாந்திபெற்றாள் தான்.

விவரம்

வாணிக்ய அமைதி வாணிக்ய அமைதி
கேள்வி

19-03-1934

1934-03-19

விவரம்

கீழ்க்கண்ட விவரம் கீழ்க்கண்ட விவரம்
கீழ்க்கண்ட விவரம் கீழ்க்கண்ட விவரம்
கீழ்க்கண்ட விவரம் கீழ்க்கண்ட விவரம்
கீழ்க்கண்ட விவரம் கீழ்க்கண்ட விவரம்

உ
சிவமயம்

நயினாதீவைப் பிறப்பிடமாகவும், கொக்குவில் கிழக்கை
வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர் நாகரத்தினம் இராசரத்தினம்

அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாறும்,

எம் நினைவில் நிறுவலையும்-

வள்ளுவன் வகுத்த இவ்வாழ்க்கை வையத்தில் வாழ்வாங்கு
வாழ்பவர்களைத் தேய்வதன் வைத்துவிடும், இக் குறிக்கோளைக்
கொண்டு வாழ்பவர் அனேகர். அவர்களில் ஒருவராகக் காலஞ்
சென்ற திருமதி நாகரத்தினம் இராசரத்தினம் அவர்களையும் குறிப்
பிடலாம்,

ஏறக்குறைய பதினாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட நாக
வழிபாட்டின் பூர்வீகத் தலமாக நயினாதீவைக் குறிப்பிடலாம்.
நாகர்களால் வழிபட்ட நாகபூஷணி யம்மன் மூலஸ்தானத்தி
லுள்ள நாகம். பதினாலாயிரம் வருடங்களுக்கு மேற்பட்டதெனக்
கட்டிடக்கலை, சிற்பக்கலை, பொறியியற்கலை நிபுணரான திரு. எம்.
நரசிம்மன் (இந்தியா) அவர்கள் கருதுகிறார். இவ்வாறு சரித்திரப்
பிரசித்திபெற்ற கோவீற் பூசகராக கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்ட
ளவில் வாழ்ந்த நாயனார்பட்டரின் முப்பத்தெட்டாம் சந்ததியா
வ்வரே அமரர் நாகரத்தினம் இராசரத்தினம் ஆவார்,

அன்னை நாகபூஷணி ஊஞ்சற் பாவில் "ஏர்வாழி இராமச்சந்
திர மகிபன் வாழி" என அமரர் முத்துக்ஞமாருப் புலவரால்
பாடப்பட்ட நாகபூஷணி பரம்பரைத் தேவாலய உரிமையாளர்
களிலொருவராகிய வேலாயுதர் முருகேசு அவர்கட்கும் அவரது இல்
லத்தரசியார் சின்னாச்சி அவர்கட்கும் புத்திரியாக 06-07-1924 ல்
பிறந்தார். இந்திய வணிகர்களுடன் நாகங்களது இரத்தின வியா
பாரம் செய்த சந்ததியை நினைவுகூரு முகமாகத் தமது புத்திரிக்
கும் நாகரத்தினம் எனப் பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தனர்.

அமரர் அவர்கள் சகல கலைகளையும் கற்று ஆசிரியராகி கண்டி-
கெற்றதற்கும்புரா ம. வி., கண்டி கல்கின்ன ம. வி., கொழும்பு
வீலேகானந்த ம. வி., நயினோதிவு நாகபூஷணி ம. வி., நயினோதிவு
கணேசா ம. வி., யாழ். வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம், கொக்கு
வில் இந்து பிரதம பாடசாலை இயற்றில் ஆசிரியையாக
நீண்ட காலச் சேவையாற்றியுள்ளார். இவரது சேவைக் காலத்தில்
ஐந்தாம் வகுப்புப் புலமைப் பரிசிற்பரீட்சையில் யலநூற்றுக் கணக்
கான மாணவர்கள் தேறி, இலங்கையின் உயர்தர பாடசாலை
களில் முன்னணி மாணவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். பலர் பொறியி
யல், மருத்துவம், கணக்கியல், விஞ்ஞானம், கலைத்துறையிற் பட்ட
தாரிகளாகத் தலங்குகின்றனர். பலர் வெளிநாடுகளில் தொழில்
துட்ப வல்லுனராக விளங்குகின்றனர்.

ஆசிரிய இலக்கணம் பற்றிக் கூறும்போது ஒரு வகுப்பிலுள்ள
ஐம்பது மாணவர்களையும், கவனித்துப் படிப்பித்து ஐம்பது பேரை
யும் முன்னணிக்குக் கொண்டுவரும் திறமை ஒரு சில ஆசிரியர்க
ளுக்கே உண்டு. அந்தவகையில் அமரர் அவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.
கொக்குவில் இந்து பிரதம பாடசாலையிலும், கலையகத்தில்- வீட்
டிற் படிப்பித்த காலத்திலும் வடமாகாணத்தில் பல பாடசாலைகளில்
படித்த மாணவ, மாணவிகள் மோட்டார் வாகனங்களில் வந்து அமர
ரிடம் பயிற்சிபெற்றுப் பரீட்சைகளிற் தேர்ச்சி பெற்றமையை நான்
நன்கறிவேன்.

அமரருக்குப் பல நூலறிவு புலமையுண்டு. இராமாயணம்,
பாரதம், நளவெண்பா, நாலடியார், திருக்குறள் ஐம்பெருங்காப்
பியங்கள், அகத்தியம், தொல்காப்பியம், நன்றால், தண்டிய
லங்காரம், யாப்பருங்கலக்காரிகை என்பன அவருக்கு மனப்
பாடம் அகநானூறு, புறநானூறு திருமுருகாற்றுப்படை தேவார
திருவாசகம், புஷ்யியல், வரலாற்றுநூல்கள், பொருளியல், மனைப்
பொருளியல், தர்க்கம் என்ற பாடவரிசைகள் கைவந்த கலை
ஆகவேமாணவர் பலகலைகளை அள்ளிப்புகினார். ஆரம்ப உயர்தர
மாணவர்களைக் கவரும் ஆற்றல் படைத்தவர்.

இவரது இல்லற வாழ்வு மிகவும் சிறப்பானது. இவரது கணவர்
அமரர் வீ. இராசரத்தினம் அவர்கள் பிரபல வர்த்தகர் இவரது
பிள்ளைகள் ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும் கற்று, யாழ்ப்பாணம்
இலண்டன் பரிஸ் கனடா முதலிய இடங்களில் நல்ல பதவிகளை
வகிக்கின்றனர் மருமக்களும் இங்நாடுகளில் உயர் பதவிகளை வகிக்
கின்றனர்.

அமரர் அவர்கள் உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள், அயலவர்கள் என்ற பேதம் பாராட்டாது "மக்கள் சேவையே மகாதேவன் சேவை" என உணர்ந்து அவர்கட்குப் பல வகைகளிலும் உதவி செய்து எல்லோரையும் அன்பாக நடத்துவதில் இன்பங்காண்பவர். அன்புடனும் பண்புடனும் விருந்தினர்களை வரவேற்று உபசரிப்பதில் மகிழ்ச்சியுடையவர்.

வந்த கருமம் முடியுமுன் தனது ஆத்ம சாந்திக்காக இந்தியாவில் உள்ள புனித ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று, அத்தலங்களிற் பல நாட்களாகத் தங்கி இறைவழிபாட்டாற்றினார்.

அமரரது இவ்வுலகச் சேவையில் கீருப்பங்கொண்டு மனமகிந்த இறைவன் தேவலோகச் சேவையில் ஈடுபடுத்த அழைத்துச் சென்று விட்டான். அதோ அமரர் இறைவன் திருவடியில் இருந்து ஏனைய அடியார்களுக்கும் பக்திப்பாடல்கள் பண்ணிட்டு சொல்லிக்கொடுக்கின்றார். அங்கேயும் ஆசிரியத் தொழில்தான். அன்னரின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்போமாக.

சுபம் !

சுபம் !!

சுபம் !!!

இங்ஙனம்
சோதிடகவாதிதி
ஐயாத்துரை சரவணபவனி,
அதிபர்,
கொக்குவில்.

24-3-89

தோத்திரப் பாடல்கள்

அமரர் அவர்களின் நித்திய பாராயணத்தில் இருந்து

தொகுக்கப் பெற்றவை

விநாயகர் துதி

ஆனமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு.

ஐந்து சுரத்தளை ஆசை முகத்தளை
இந்தின் இளம்பிறை பேலும் எயிற்றளை
நந்தி மகன்றளை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

நாளாய போகாமே நஞ்சணியுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய வன்புசெய்வோ மடனெஞ்சே யரனும்
கேளாயநங் கிளைகிளைக்குங் கெடுபடாத் திறமருளித்
கோளாய நீக்குமவன் கோளிவியெம் பெருமானே.

திருத்தாண்டகம்

பத்திமையாற் பணிந்தடியேன் தன்னைப் பன்னுள்
பாமாலை பாடப் பயில்வித்தானை
எத்தேவு மேத்தும் இறைவன் தன்னை
எம்மானை என்னுள்ளத்துள்ளே யூறும்
அத்தேனை அமுதத்தை ஆவின்பாலை
அண்ணிக்குந் தீங்கரும்பை அரனை ஆதிப்
புத்தேனைப் புள்ளிருக்கு வேளுரனைப்
போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கினேனே.

திருவாசகம்

கண்களிரண்டு மவன்கழல் கண்டு களிப்பன வாகாதே
காரிகையார்கடம் வாழ்விலென் வாழ்வு கடைப்படு மாகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்துடு மாகாதே
மாலறியா மலர்ப் பாத மிரண்டும் வணங்குது மாகாதே
பண்களி கூர்தரு பாடலோ பாடல் பயின்றிடு மாகாதே
பாண்டி நன்னாடுடை யான்படை யாட்சிகள் பாடுது மாகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படு மாகாதே
மீன்வலை வீசிய காணவன்வந்து வெளிப்படு மாயிடிலே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் சீமூங்குல் கற்பகக் கனியைக்
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை
 மற்றவ ரறியா மாணிக்கமலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
 செற்றவர் புரங்களை செற்றவெஞ் சிவனைத்
 திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
 கொற்றவன் மல்கைக் கண்டு கண்டுள்ளம்
 குளிரவென் கண்குவிர்ந் தனவே.

தொல்லாண்டி

சொல்லாண்ட சுருதிப்பொருள் சோதித்த
 தூய்மனத் தொண்ட ருள்ளீர்
 சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சிலதேவர்
 சிறு நெறி சேரமே
 வில்லாண்ட கனகத் திரண்மேரு
 விடங்கள் விடைப்பாகள்
 பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

பரமனை மதித்திடாப் யங்க யாசனன்
 ஒருதலை கிள்ளியே யோழிந்த வானவர்
 குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுன்
 புரிதரு வடுகைப்போற்றி செய்குவாம்-

திருப்புகழ்

உம்பர்தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி
 ஒண்கடலுற் தேனமுதத் துணர்லுறி
 இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்
 என்றனுயிரீக் காதரவுற் றருள்வாயே
 தம்பிதனக் காசவனந் தனைவோனே
 தந்தைவலத் தாலருன்கைக் கனியோனே
 அன்பர்தமக் கானநிலைப் பொருளோனே
 ஐந்தகரத் தானமுகப்பெருமாளே

பட்டினத்தார் மாடல்

கல்லாப் பிழையும் சுருதாப் பிழையும் கசிந்துருகி
 நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும் நின் ஐந்தெழுந்தை
 சொல்லாப் பிழையும் துதியாப் பிழையும் தொழப் பிழையும்
 எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் இறைவா கச்சியே கம்பனே.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

திருவாசகம்

சிவபுரணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தான் வாழ்க
 இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தான் வாழ்க
 கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தான்வாழ்க
 ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தான்வாழ்க
 ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
 வேகங் கெடுத்தாண்டவேந்த னடிவெல்க
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயொன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரங்குவிவா ருண்மகிழுந் கோங்கழல்கள் வெல்க
 சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
 சச னடிபோற்றி எந்தை யடி போற்றி
 தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
 ஆராத வின்பம் அருளும் மலைபோற்றி
 சிவன் அவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனல்
 அவனரு ளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா னந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழல்இறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புசுமுமா ரென்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிச்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்

செல்லா அ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறத்தினோத்தேன் எம்பெருமாண்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஒங்கி ஆழ்த்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான ஞும்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெஞ்ஞான மாகி மீளீர்கின்ற மெய்ச்கடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்வறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் பேரலக்
கிறந்தகடியார் கிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமாண்
நிறங்கள்ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்தி
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமாண் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
பாறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றூற் கட்டிப்
புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலத்தஅன் பாகிக் கசிந்துன் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தமேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாலான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனூர் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாய் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கடெப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
நீராஉருக்கிஎன் ஆருயிராய் நின்றானே

இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாம் அல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 சர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தினை
 தோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமிஎன் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாக்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாத்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று வீகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனேயோ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிற்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறப்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் மேத்தப் பணிந்து

தொல்ல யிரும்பிறவிச் சூழும் தனை தீக்கி
 அல்ல லறுத்தானந்த மாக்கியதே — எல்லை
 மருவா நெறியளிக்கும் வாதுவார் எங்கோன்
 திருவா சகமென் னுந்தேன்.

திருச்சிறுநம்பலம்.

விநாயகர் ஊஞ்சனை

(வட மொழியில் இருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்
கப்பட்டது.)

ஓம் தன்னிகர் இல்லாத் தலைவா	போற்றி
“ இடரைக் களையும் எந்தாய்	“
“ உமைமகிழ் அன்புக் சமரா	“
“ கணங்கள் ஏற்கும் தலைவா	“
“ வேலனின் மூத்த விமலா	“
“ அழிதல் இலாத அமரா	“
“ உலகின் மூலப் பொருளே	“
“ எல்லாம் செய்ய வல்லவா	“
“ தனிப்புக் கழ உடைய தலைவா	“
“ சான்றோர்க் கருகும் சகாயா	“
“ தீயின் கருவம் துடைத்தவா	“
“ இந்திரனுக் கருள் செய்தவா	“
“ சுரத்திற் குறுதி அருள்பவா	“
“ சித்திகள் தந்தருள் சீலா	“
“ அணைவர்க் கும்மருள் அண்ணலே	“
“ அணைவரும் மகிழும் ஐயனே	“
“ அணைவர் உள்ளத் துயிரே	“
“ படைப்பின் முழுமை முதலே	“
“ ஒளிரும் மேனி யுடையாய்	“
“ பலரும் வழுதுத்தற் குரியாய்	“
“ சிவமென விளங்கும் செல்வா	“
“ தூய்மையே உருவென ஆனாய்	“
“ அறிவினை அளக்கும் அறிவே	“
“ சாந்த வடிவினை உடையாய்	“
“ பிரம்மச் சரிய விரதனே	“
“ வேழ முகத்தினை யுடையாய்	“
“ அன்ணையர் இருவர் உடையாய்	“
“ முனிவர் போற்றும் பரனே	“
“ அன்பர் இடரை அகற்றுவோய்	“
“ ஒற்றைக் கொம்பினை உடையாய்	“
“ புயமொரு நான்கினை உடையாய்	“
“ திறலொம் படைத்த விறலோய்	“
“ இருவகைச் சக்தி உடையாய்	“
“ பேழை வயிற்றினை உடையாய்	“

- இம் முறந்திகர் செவியனை உடையாய் போற்றி
 " அரியென விளங்கும் அருளா " "
 " தெளிபொருள் கண்ட தெருளே " "
 " கால வடிவினை உடையாய் " "
 " வீட்டிற் கொருமுதல் தலைவா " "
 " உயிர்த்தருள் காமம் உடையாய் " "
 " முச்சுடர்க் கண்கள் உடையாய் " "
 " பாசாங் குசமுடைப் பரளே " "
 " தியோர் மருளும் வடிவோய் " "
 " முக்குணம் கவந்த முதல்வா " "
 " மையிலா மேனி அழகா " "
 " அமுக்கிலாத தூய பொருளே " "
 " இயற்கைச் சித்தி யுடையாய் " "
 " சித்தர் வழுத்தும் செல்வா " "
 " மாது உளம்பழப் பிரியளே " "
 " அன்பர்க் கருவிடும் வரதளே " "
 " அழியாப் பெருநிலை யுடையாய் " "
 " செயற்கு செயலினைச் செய்வாய் " "
 " சான்றோர்க் குதவிடும் செல்வா " "
 " அச்சம் என்பது அகன்றோய் " "
 " பெற்றற்கும் உயரிய கதியே " "
 " குவலயம் போற்றும் கொற்றவா " "
 " கரும்பு விலினை உடையாய் " "
 " செல்வம் ஈய்ந்திடும் செல்வா " "
 " தோற்றம் இல்லாத் தொல்லோய் " "
 " பொருளின் தலைமைப் பொருளே " "
 " மெய்வினைச் செய்தருள் பவளே " "
 " துதிப்போர் மகிழ்ச் செய்பவா " "
 " குலாசலம் பிளந்த கோளே " "
 " சடைமுடி யுடைய சங்கரா " "
 " மதியணி வேணி யுடையாய் " "
 " வானவர் போற்றும் தலைவா " "
 " அரவப் புரிநூல் உடையாய் " "
 " அழகிய கண்டம் உடையாய் " "
 " இராமன் வழுத்தும் இறைவா " "
 " வீரத உறுதி உடையா " "
 " தூல உருவுடைக் கண்டளே " "
 " முதலிவளாய் எண்ணற் குரியவா " "

- ஒம் ஊரெலாம் இயக்கும் உரவோய் போற்றி
 .. செப்பரும் கணங்கள் தலைவா ..
 .. நிலையுடை நித்தியம் பொருளே ..
 .. வளர்ச்சி ஊட்டிடும் வள்ளலே ..
 .. சுபத்தை நக்கிடும் சுபதா ..
 .. தீமையை அழித்திடும் தீரனே ..
 .. அழகுடைச் சொற்களின் ஓவியே ..
 .. சித்திகள் தந்திடும் சித்தனே ..
 .. அறுகினை அன்புடன் ஏற்பாய் ..
 .. கதிரொளி வீசும் கதிரோய் ..
 .. தீவினை நீக்கிடும் தீரனே ..
 .. ஆக்கம் அருளிடும் அரசே ..
 .. ஒருமுடிப் படுத்தும் உத்தமா ..
 .. வளைத்துக் கையினை உடையாய் ..
 .. திருவை வழங்கிடும் வள்ளலே ..
 .. அழகிய உருவம் உடையோய் ..
 .. இரப்போர்க் கித்திடும் செல்வா ..
 .. நழுவுதல் இல்லாத் தலைவா ..
 .. கவப்பிலா உத்தமப் பொருளே ..
 .. சித்தனாய் வந்திடும் செல்வனே ..
 .. சக்து சித்தானந்தப் பொருளே ..
 .. ஞானத் திருளினை யுடையாய் ..
 .. மாயையை மிதித்திடும் ஐங்கரா ..
 .. பொறவாயில் ஐந்தும் அவித்தவா ..
 .. தன்னில் தானாய் அமர்ந்தவா ..
 .. அச்சுந நீக்கிடும் அண்ணலே ..
 .. அச்சம் தந்தருள் அரசே ..
 .. உருவாய் தோன்றிடும் உத்தமா ..
 .. அருவாய் இணங்கிடும் அரசே ..
 .. பார்வதி மகிழும் பாலனே ..
 .. யாவையும் தாங்கிடும் ஐயனே ..
 .. முஷிகம் தாங்கிடும் முதல்வா ..
 .. அன்பர் துதித்தற் கெளியவா ..
 .. சாந்தம் தனும்பும் சங்கரா ..
 .. சித்தி அனைத்தும் தருவாய் ..
 .. புத்தி தந்தெனை ஆள்பவா ..

இம் மந்திரங்களோடு கூட சமர்ப்பிக்கின்ற மலர்
 நனையும் ஏற்றுத் திருவருள் புரிக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உமைமைந்தர் வணக்கம்

மண்ணுடை மாந்தர் காணாமகிமை சீர் மாதர்புரம்
 விண்ணிடைத் தேவரும் விரைய விடை தராதவளந்தப்புரம்
 திண்ணிய திருமலொடு அயன்வரை மறுக்கப்பட்டு
 புண்ணிய புருஷர் ஈசன் புகுதற்கும் தடை விதித்து
 எண்ணியதும் உள்ளே எடுத்தடி வைப்பதற்கும் — பலர்
 பண்ணிய கூத்துக் கெல்லாம் பலங்கொண்டு எதிர்த்து நிற்க
 கண்ணுதற் கடவுளான கணேஷனைத் தோற்று வித்து அவனை
 அண்டியோர் வினைவிலக அருள்பாலிக்கும் அன்னை உமையே
 உண்மையில் உனைப் போலன்றி உலகினின் யாருளரோ
 சண்முகநாதன் தாயே சங்கரன் நாயகியே போற்றிப்போற்றி.

அன்னை நாகேஸ்வரியாள் துணை

அலைகின்ற கடல் தன்னில் அரவமீது அரன் அவனை
 அனைத்திருக்கும் அம்பிகையே.

மலையென்ற பெயர் கொண்ட இமையமதன் மன்னர்க்கு
 மகளான மங்கையாளே,

உலைகின்ற உலகத்தோர் ஊழ்வினையின் உயிர் அகற்றி
 உயர்வாழ் விற்குரித்தான உண்மை உமையே

நிலையென்று வாயினிலே விரல் வைக்கும் விரக்தியுற்ற
 வறியவரும் விருப்படனே உன்னை நோக்க

இலையென்று இரந்து நிற்கும் இழிநிலைமை போக்கி
 ஞடர் நீக்கி இதமளிக்குப் இனிமையாளே,

சிலையொன்று நிற்பது போல் சிந்தையற்று
 சிங்கார நாயகியுனைச் சிரசில் வைக்க

கலைகின்ற காட்சி யாவும் கண்டலுற்று கண்ணிமகள்
 காணாத காட்சி யெலாம் காண வைக்கும் காரிகையே

நிலையென்ற நாவுகளில் விஷமுடைய நாகங்கள் நயமுடனே
 பூசிக்கும் பூமகளே நயினை நாயகியே நின்பாதம் சரணமம்மா,

சரணம்.

**இ. இராசமோகன்
 மகன்**

நாகேஸ்வரியம்மை பதிகம்

கந்தான சொசியச் சினக்கும் கடாதடக்
 கைமலை முகத்த வுணனைக்
 கால் கொண் டுதைத்து வன்றோலுரித் துப்போர்த்த
 காதலனை மன்றாடியே
 முந்தாத ரத்தினொடு மிருநாழி நெற்பெற்று
 முடிவிலா துயிர்களாய்
 முப்பத்திரண்டறந் தண்ணையுத வியவண்ணை
 முவுலகு நீயா கையால்
 சந்தா குலங்கொண்டு திரியநாண் முறையோ
 தினந்தி னம் சொல வேண்டுகோ
 திருவள மிரங்கியே சற்றுண் கடைக்கண்
 திரும்பினால் வெகு பாரமோ
 நந்தாத வரமுதவு நங்கையே நயினா
 நகர்க்கண் மருவும் கௌரியே
 தாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேககில
 தாக ஈஸ்வரி யம்மையே.

அபிராமிப் பதிகம்

கணந் தரும் கல்வி தரும் ஒரு நாளும் தளர்வறியா
 கணம் தரும் தெய்வ வடிவும் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
 இனம் தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
 கணம் தரும் பூங்குழ லாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.

நயினை மான்மியம்

பெற்றதாலன்னை பெறுமுயிரினத்தும் பேணலாலன்னை
 பெற்றதிடுவோர்
 உற்றதாலன்னை விரும்பிய வனைத்து முதலிலாலன்னை பெயக்கையுள்
 சொற்றதாலன்னை யுலகொடுவானுந் கொழுதலாலன்னை
 பென் றென்றும்
 பற்றதாம் கருனை பொழிதலாலன்னை பராபரை நரகபூடணியாகி

நாகபூசணியம்மை நவராத்திரி தோத்திரம்

எனக்கென்றோர் தனிவரம் யான் கேட்கவிகலை
 என இனத்தார் வாழ்வென்றே கருகவிகலை
 உனக்கெல்வா உயிர்களுமே சொந்தமென்ற
 உன்மைபை யான் ஒருபோதும் மறந்ததில்லை
 சினமி கொண்டு தீங்கிழைக்குந் தீயர் தாமும்
 சிலமுற வேண்டு மென்றே வேண்டுகின்றேன்
 தனக் கொருவ ரொப்பில்லாத் தாயே! இந்தத்
 தாரணியில் சாந்தியையே உருவாய் நீயே!

வெண்பா

முருகனே செந்தில் முதல்வனே மாயோன்
 மருகனே சுசை மகனே — ஒநகைமுகன்
 தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுதும்
 நம்பியே கைதொழுதேன் நான்

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்,

2

சுவாமிநாதன்
 சென்னை
 15/7/89

அன்பு மைந்தருக்கு;

நான் அன்பு மைந்தருக்கு இறுதி வரிகளை அளிப்பதற்காக

இப்படி மனப்பான்மை கொண்டே இதை அளிப்பது சரியான செயலாக உணர்வு உள்ளது. உங்களுக்கு இதன் விவரம் 15/7/89 க்கு உட்பட தபால் அனுப்புகிறேன்.

கனடா இளம் சுவாமிநாதன் அன்பு மைந்தருக்கு இறுதி வரிகளை அளிப்பதற்காக உங்களுக்கு இப்படி மனப்பான்மை கொண்டே இதை அளிப்பது சரியான செயலாக உணர்வு உள்ளது. உங்களுக்கு இதன் விவரம் 15/7/89 க்கு உட்பட தபால் அனுப்புகிறேன்.

நினைவு

1934
1934

1934

1934

பெரிய அளவில் பணியாற்றி வருகின்ற நாகரிக அபிவிருத்தி நலநிதி கமிட்டி அறிக்கை. சென்னை 1934

இந்த நலநிதி கமிட்டி அறிக்கை பின்வருமாறு நடைபெற்றது. புகார் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற பணியாற்றும் நலநிதி கமிட்டி அறிக்கை. சென்னை 1934. இந்த நலநிதி கமிட்டி அறிக்கை பின்வருமாறு நடைபெற்றது. புகார் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற பணியாற்றும் நலநிதி கமிட்டி அறிக்கை. சென்னை 1934. இந்த நலநிதி கமிட்டி அறிக்கை பின்வருமாறு நடைபெற்றது. புகார் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற பணியாற்றும் நலநிதி கமிட்டி அறிக்கை. சென்னை 1934. இந்த நலநிதி கமிட்டி அறிக்கை பின்வருமாறு நடைபெற்றது. புகார் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற பணியாற்றும் நலநிதி கமிட்டி அறிக்கை. சென்னை 1934. இந்த நலநிதி கமிட்டி அறிக்கை பின்வருமாறு நடைபெற்றது. புகார் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற பணியாற்றும் நலநிதி கமிட்டி அறிக்கை. சென்னை 1934.

புகார் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற பணியாற்றும் நலநிதி கமிட்டி அறிக்கை. சென்னை 1934. இந்த நலநிதி கமிட்டி அறிக்கை பின்வருமாறு நடைபெற்றது. புகார் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற பணியாற்றும் நலநிதி கமிட்டி அறிக்கை. சென்னை 1934.

சிவமயம்

நயினாதீவிற பிறந்தவரும் யாழ். கொக்குவில் கிழக்கை
வசிப்பிடமாகக் கொண்டவரும்

அமரரான ஸ்ரீமான் இராசரெத்தினம்
அவர்களின் அன்பு மனைவியும், இளைப்பறிய ஆசிரியையுமான

திருமதி நாகரெத்தினம்

அவர்களின் சிவபதப் பேற்று

ஞாபகார்த்த மலர்

மலர்வு:
6 7-1924

உதிர்ப்பு:
16-3-1989

திதி நிருணயம்

ஆண்டு விபவத் தலைமபங் குனிமூன்று
பூண்டபூர்வம் தசமி புனர்பூசம் -மாண்டகுரு
நாளிலுயர் நாகரெத்தினம் நல்லா சிரி(ை)யயரன்
தாளிணைக்கீழ்ச் சாந்திபெற்றாள் தான்

வரலாறு

வான்படு குன்றும் வளநிதை சுணையும்
வயின்வயின் ளிளங்குநன் மணியும்
தேன்படு மலரின் சோலையும் வயலும்
கிகழ்தரு மிலங்கையின் வடபால்
கோன்பல ராண்ட யாழ்நகர் மேல்பாற்
குலவுமேழ் தீவவை நாப்பண்
தான்தனிச் சிறப்பிற் றழைத்திடும் நயினைத்
தலத்துநா கம்மைதாள் பணியோன் (2)

வெற்றிகொள் வேலா யுதமெனும் வேளாண்
 வித்தகன் தந்தவேள் அனையான்
 சர்குணம் சாந்தம் தவழ்முருகேசத்
 தனயனங் லூர்தரு தியாகர்
 பொற்றொடி யாஞ்சின் னைச்சியை மணந்து
 பொருவிலின் வறம்புரித் தளித்த
 நற்றவச் செல்வி நாகரெத் தினப்பேர்
 நங்கையைக் கண்ணெனப் போற்றி (3)

அழகினுக் கேற்ற ஆடையும் அணியும்
 அளித்தவ ளனநடை கண்டு
 உளமகிழ் வெய்தி ஓம்பினர் கல்வி
 உறும்வகை பள்ளியிற் சேர்த்தார்
 வளமுறு மெண்ணே டெழுத்திதி காசம்
 வணப்புறு சமய சாஸ்திரமும்
 இளமையிற் கற்று வகுப்பெலாந் தாண்டி
 ஈற்றிலா கிரியையா யினித்தாள் [4]

நிலமலையும் நிறைகோது மன்றி வாசம்
 நீங்காத மலர்போலும் நிலவி நாட்டில்
 உலவுமொரு கலைக்கூட மாணா யாரும்
 உவந்தேத்து நாகரெத்தின உயர்ச்சி மிக்காள்
 சிலையணியாள் அரசாங்கப் பணிமேற் கொண்டு
 திகழ்சின்ற திறமுவள் செழிப்புங் கண்டு
 மலர்கமழும் மணமலை சூட்டி நல்ல
 வாழ்வளிக்கப் பெற்றோர்தம் மணங்கொண்டாரால்

திருமணம்

வியந்துரைக்குத் தொழில்வலவன் வீரவாகு
 வெண்டரன நகைமுகத்தாள் சின்னம்மாவை
 நயந்தளித்த பேரழகன் நெறிநூல் கற்றோன்
 நலையறச்செய் வர்த்தகத்தி லதிபனுகி
 உயர்ந்துவரும் இராசரத்தின உரவோன் தன்னை
 ஒப்புடைய மருமகனென் றுவந்து அன்றாப்
 பயந்தவர்தம் இசைவுடனே மணமும் கொள்ளப்
 பாலொடுநீரா னுளிப் பாவை நல்லாள் [6]

வெண்பா

நல்லநவ ரெத்தினங்கள் யாரே விரும்பாதார்
சொல்விரண்டு ரெத்தினங்கள் சோடாக - இல்லறத்தை
நன்றேர்நர்க ரெத்தினமும் நல்ராச ரெத்தினமும்
ஒன்றொர் ரெண்டே யுடல்

[7

இல்லறச்சிறப்பு

மங்கல நாண்மேற் கொண்டு
மகிழ்ந்துஇல் லறத்திற் போந்த
நங்கைநல் நாக ரெக்னம்
நலிலுநா லறிவு கொண்டு
தங்கண வன்பின் பெற்றோர்
தர்லீல்மா துலனன் மாமி
இங்கயல் சுற்றம் பேணி
இனிவரும் விருந்துங் காத்தாள்

(8)

அரியசோ தரர்களோடு
அனைத்துமைத் துனர்தான் மச்சாள்
தெரியுநல் மருகர் தம்மைச்
சேர்ந்துவாழ் சிறப்பு மிக்காள்
உரியதன் மக்கட் பெற்று
உற்றுழிக் கடன்க ளாற்ற
அரிவையும் நச்சி யீசன்
அடிமல ரிறைஞ்சி வாழ்ந்தாள்

(9)

மக்கட் சிறப்பு

நிலம்புகழும் யாழ்ப்பாண நீதி மன்றில்
நேர்மையுடன் ஸ்ரெனேப்பணியில் நிலைத்து வாழ்வீல்
துலங்குயொழிப்த் பட்டகாரிப் பரிமளாத் தோகை மூத்த
கடர்த்தொடியாள் தாய்ப்பாசம் தோய்ந்த நெஞ்சாள்
நலங்கிளரும் கனடாவை நண்ணி வாழும்
நற்றவத்தோ னும்ராஜ மோகன் ஞானம்
இலங்குமருந் தலைமகனாய் இத்தாய் பேணும்
இனியகுணக் குன்றிவர்க்கு இனையா ரின்னும்

(10)

சீர்குவவும் திருநாடாம் லண்டன் சென்று
 திகழ்கின்ற மருந்தாளர் திருவதனாச் செல்வி செப்பும்
 பேரழகி யிவன்பின்னர் பிரான்சு நாட்டில்
 பிறங்கிடுவா ரிருமைந்தர் பெரிதும் தாய்மேல்
 ஆர்வமுள்ள சிவகுமார் வியங்கும் நாமம்
 வற்றாத தாயன்பை வளர்த்த மற்றைத்
 தீரமிகும் ரவிகரன் தனயன், விண்மேற்
 சார்சுவர்ண இவர்வணங்கும் தாயாம் தெய்வம் [11]

வெண்பா

மும்மணியா மைந்தருடன் மூவரெனும் பெண்மணிகள்
 அம்மணியா நாகரெத்தன் அன்றளித்துக் - கண்மணிபோல்
 காத்தா ளருஞ்சுவர்ண காலன்கைப் பட்டதெண்ணி
 வேர்த்தாள் தாய் யுள்ளமிக வெந்து [12]

மருகர் சிறப்பு

இச்சகத்தோர்க் குதவுகின்ற இலங்கை வங்கி
 ஏற்றமுறு யாழ்கினையில் இலங்குகின்ற
 சச்சிதா னந்தனெனுஞ் சான்றோன் ஞானம்
 தழைக்கின்ற தலைமருகன் சால்பு மிக்கோன்
 மெச்சபுகட் சிவாலியெனும் வீரன் லண்டன்
 விளங்குவார் சந்திரா கனடா நாட்டில்
 அச்சமிலா துறையழகி பிரான்சில் வாழும்
 அமருகி சியாமளா அணங்கின் பின்னர் [13]

பொது

செப்புசெல்லத் துரைநாமன் வவுனி யாவில்
 சிறந்திடுவார் வர்த்தகத்தில் திறமை மிக்கோன்
 இப்புவியில் இளமைமுதல் நாக ரெத்தன்
 இனியான்தன் பெருமகனாய் இணைந்து வாழ்ந்தோன்
 மற்றிவர்தன் மனைவிமணி கணேசன் தந்த யோகலட்சுமி
 மங்கையரு மருகியெனும் மாண்பான் இன்னும்
 ஒப்பிலுயர் மருகர்பெற மக்கள் பல்லோர்
 உடையர்டன் சுற்றமள வுரைக்கொ ணுதே [14]

சகோதர சகோதரிகள் சிறப்பு

கருத்தான நகைச்சுவைசொல் கணேச னென்னும்
 சுட்டழகு வ த்தகண்மூத் தண்ணை அன்புப்
 பெருக்காளும் சிவக்கொழுந்து அக்கா நேயம்
 பிறழாத கோபால பிள்ளை அண்ணன்
 விருப்பாளன் வர்த்தகத்தில் வீரன் இந்த
 வித்தகர்சேர் மூவரும் முன் அமரராணர்
 திருப்பாவை இராசமணி ஊண்டன் தங்கை
 சின்னராசா 'றெயில்வேச்' சேவை யின்பின்

(15)

இளைப்பாறி இனசனத்துக் குதவும் ஏந்தல்
 இவரோடென் ராசாக்கள் இருவர் தம்பி
 களைப்பறியாச் சண்முகஞ்சேர் ராசா நல்வ
 கதையழகன் கொழும்புவர்த்தக தகம்மை வந்தோன்
 உழைத்துயர்த்து கிராமசே வகமும் ஆற்றி
 ஓயுசிவ சிதம்பரமென் னுரவோடு
 குழைத்தவன்பு நல்லையாக் கோவும் மூத்தோர்
 கூறுசெல்லத் துரையமரர் குழாத்தோன் தம்பி

(16)

மைத்துன மைத்துனியர் சிறப்பு

மாற்றுயர்ந்த மாணிக்கம் பூபதியோர் மச்சான்
 மண்துறந்தார் மதிபேலுப்பிள்ளை அத்தான்
 சாற்றுபரா சத்தியண்ணி சாமிநாதன்
 சற்குண மைத்துனன் பின்னர் பொன்னம்மாவாம்
 கோற்றொடியும் வரலெட்சுமிக் கொடியும் மச்சான்
 கூறுதன லெட்சுமியாம் கோதையன்புக்
 கேற்ற சகுந்தலா பின்னர் சிவஞ்சேர் பசக்யம்
 இவரெல்லாம் மச்சான் என்றிசைக்கும் பேரான்

[17]

சம்பந்திச் சகோதரர்கள் சிறப்பு

அரிதான ஆயுர்வேத ஆழங் கண்டு
 அத்துறையில் வைத்தியகலா நிதியாய் வாழ்ந்த
 பெரியோளும் பிரானடிசேர் குமார வேலு
 பேசபுகட் சிவசம்பு பிறக்குங் கல்வி
 தரித்துயர்ந்த அதிகாரி நல்லை யாவும்
 தண்ணையோன் கனடாவிற் தங்கி வாழ்வோர்
 உரித்துடைய கோபால பிள்ளை வீண்ணை
 டுற்றாலும் சம்பந்தம் உடையார் மூத்தோர்

(18)

சம்பந்தி மைத்துனிமார் சிறப்பு

மருவுமுதற் சம்பந்தி மச்சானென்று
 மதிக்கவரு மகேஸ்வரியா மருந்து மாண்பார்
 திருவளிக்கும் இலட்சுமியாம் கனடா நாட்டில் தெய்வநாமச்
 சீர்த்தியுளாள் பின்னர்திரு செழிக்கும் லண்டன்
 பெருபெறு கனடாவும் கண்டு வாழும்
 பேறுடைய அதிபர் பிறங்கும் சொர்ணம்
 தருமமிகும் பராசக்தி பிரபஞ்ச நாட்டில்
 தங்கிடினும் சம்பந்திகள்சேர் தவமிருக் காளே (19)

சேவைச் சிறப்பு

நல்லமலை நாடுஉக்கு வளையில் வேந்தர்
 நாட்டுபள்ளிக் கூடமுதற் பணிமேற் கொண்டு
 வெல்லுபுகட் சொழும்புலிவே காணந் தாவில்
 வித்தை சிரூர்க் களித்துந்தாய் நாடு வேண்ட
 தொல் நயினை நாகபூஷணிதான் பேரால்
 துலங்குவித்யா சாலையிலும் கடகும் ஞான
 வல்லமைசேர் கணேசாயாழ் வைத்தீஸ்வரா
 வாய்த்தகொக்கு இந்துவிலும் வளர்த்தான் கல்வி (20)

உளநூலும் கலைநூலும் உணர்ந்து பாலர்
 உளங்கவர்த்து பாடமதை யுணர்ந்தல் வாழைப்
 பழமிது துன்னூசி பாய்ந்த வானும்
 பகருவதென் னுறைவணக்கம் பாடிப் பின்னர்
 தளர்து அவரவர்தம் தகுதிக் கேற்பச்
 சாற்றினாள் கலைநுணுக்கம் சார்ந்த நெஞ்சாள்
 உளமாரப் புகழ்ந்திடவே கற்றோர் எல்லாம்
 உயர்குன்றிச் ரெத்தினம்போல் ஒளிர்ந்திட்டாளே (21)

பொன்னையாள் ஓய்வுபெற்ற போதும் கல்வி
 புகட்டுவதை இறுதிவரை போற்றி வந்தாள்
 பண்ணுபுல மைப்பரிசில் பரீட்சைக் காகப்
 பகிரவாய் மாணவர்க்குப் பயிற்சி ஈந்து
 சொன்னபடி பலர் சித்தி யடைந்து மேலும்
 தொடர்கின்றார் உயர்கல்வி சொல்லப் போனால்
 அன்னமனாள் ஈறுதிமூச் சளவும் தன்னை
 அர்ப்பணித்தாள் கல்வியரும் பணிச்சே அம்மா (22)

பேரர் சிறப்பு [களிவெண்பா]

நவ்நாக ரெத்தினமாம் நங்கைக் கரும்பேரர்
 எல்லாமாய் ஐவர் இருக்கின்றார் - சொல்லுந்தாய்ப்
 பாசப் பரிமளா பாங்காரும் சச்சிமணத்
 தாசைக் குகந்து அளிபேரர் - தேசமிரும்
 பவதா ரணிமலரான் பாலமது குதனன்பின்
 தவமேவு லக்ஷா யிணித்தனிராம் - இவர்போகச்
 செப்பு திருவதனத் தேனாள் சிவசலியினால்
 இப்பா ரளித்த இளங்குமரன் - ஒப்பாகும்
 இல்லாத ஐங்கரன்பின் ஓதும் சிவகுமார்
 நல்ல சியாமளா நயந்தீந்த - சொல்லமுலை
 சேரும் சியாங்குமார்ச் சேயனையா னோடரிய
 பேரர் தமைப்பேணும் பெற்றியான் - சீர்பெறவே
 போற்றி வளாத்துப் புதுக்கதைகள் கூறியறி
 வாற்றல் வளர்த்திட்ட ஆசிரியை - நேற்றுவுரை
 நன்மத் திரியாய் நயமான சேவகியாய்
 துன்பத்தில் தாதியெனச் சோபித்து - இன்பமெலாம்
 பேரனடர் மக்களைநான் பேணுவதே யென்றுரைத்தாள்
 வாரமுடன் கடிதம் வடித்தெழுதிப் - பாரமெலாம்
 ஈசனடிக் காக்கியபின் ஏகினான் வீண்ணாடு
 நேசமுற்றார் நொட்கார் நிலத்து

(23)

மக்கள் ஆற்றமை

பார்பிறந்த நாள்முதலாய்ப் பருவ மட்டும்
 படுதாயரொன் றறியாமற் பசது காத்தீர்
 பேர்பெறுநற் தந்தையெமைப் பிரித்த துன்பம்
 பெரிதுமெமைத் தாக்காது பேணி நின்றீர்
 தீரமுடன் கல்விநலம் சேர்த்தீர் நாங்கள்
 தீயர்நெறிச் செலாதுதீசை திருப்பி விட்டீர்
 நீரொழுகக் திருமுகநாம் கண்டோ மம்மா
 நெடும்பயண மெவ்வூர்க்கு நினைத்தீட் டீரோ

(24)

மருகர் ஆற்றமை

அன்பொழுக அறிவுரைக ளளிப்பீர் மாமி
 அருமையுள மக்களைப்போல் அணைத்து வாழ்ந்தீர்
 இன்பமுற எமக்கரிய துணைவ ரீந்தீர்
 எப்பொழுதும் எம்நலத்திற் கேங்கி நிற்பீர்

துன்பங்கள் வாராதெம் தொழிலை யாற்றத்
 துணைநின்ற கூர்விளக்கே தூய மாமி
 என்றென்று முமையெண்ணி யிரங்க லல்லால்
 இனியமுக மலரையீனி யென்று காண்போம் [25]

சகோதர சகோதரியர் ஆற்றுமை
 ஓரேழு உடன்பிறப்பா யுதித்தோ மெங்கள்
 உயிரணைய சோதவியே உன்னை யின்று
 பார்மீது நாமிழந்து பாவி ஊரானும்
 பண்புடனே எமைக்காகப் பரிவு கொண்டு
 சீராகப் பலவழியில் உதவி நின்றாய்
 சென்றுவிட்டார் மூவர்முனம் தெளியா தின்று
 நீராளும் கண்களுடன் நெருப்பி விட்டோம்
 நின் அமகு மதிவதனம் நீக்கொ ணுதே (26]

மைத்துன மைத்துனியர் ஆற்றுமை
 சிரிக்கச் சிரிக்கக் கதை கூறித்
 திணற அடிக்குஞ் செய்யாளே
 எரித்துக் கரியாய்ப் போனாலும்
 என்றும் உனைநாம் மறப்போமா
 உரித்தாய் மச்சாள் முறை கூறி
 உவந்து கலந்து உரையாடிப்
 பாலித்தாய் உறவு பணித்தாய்
 பாரில் மீண்டும் வாராயோ [27]

பேரர் ஆற்றுமை [வெண்பா
 மடிமீ தெமையிருத்தி மாண்புடனே பாலூட்டி
 விடுவாயே பாட்டியின்று ஷீட்டெம்மை . நெடிதாக
 ஏன்பிரிந்து போனாய் இனியகதை கூறுதற்கு
 வாண்டுறந்து வா பாட்டி வா (28)

சுற்றத்தார் ஆற்றமை

எப்பொழுது மெமதில்ல மிசைந்து வந்து
 இன்பமுடன் துன்பமெலாம் ஏற்று நிற்பீர்
 இப்புவிபில் நாம் கண்டதில்லை நும்போல்
 இனியாரை யிழந்தின்று ஏங்கு கின்றோம்
 உப்பிழந்தால் அருமைதனை உணருகின்ற
 உலகினர்பே வின்றுனது அருமை கண்டோம்
 செப்பரிய திருவிளக்கே நாகரெத்தநத்
 திருவேயோ ரன்புரைநீ செப்பிடாயோ

(29)

தேற்றம்

மண்ணினிற் பிறந்த யாவும்
 மாளுதல் சரதம் இந்த
 உண்மையை வெய்யோள் தோற்றம்
 உணர்நீதும் மறைவு மற்றே
 கண்ணினிற் சிறந்த நாக
 ரெத்தினம் களித்த வாழ்வு
 எண்ணியே சாந்தி யெய்தி
 இறைபுகழ் பாடு வோமே
 ஒம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

(30)

நயினை ப. க. காமாட்சிகுந்தரம்
 (இளைப்பாறிய அதிபர் நயினாதிவு ஸ்ரீ கணேசா வித்தியாசாலை)
 (நயினாதிவு ஸ்ரீ கணேச வித்தியாசாலை)

